

การศึกษาลักษณะรูปแบบและปัญหาการใช้คำสลับลำดับคำ ในภาษาจีนของนักศึกษาไทย A Study of Pattern Inverted Word Order with The Same Morphemes in Chinese and Usage Problems of Thai Students

พิมพร วัฒนากมลกุล*

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

*e-mail: pimporn.wat@rmutr.ac.th

Pimporn Wattanakamolkul

Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Received: November 9, 2023, Revised: January 9, 2024, Accepted: January 31, 2024

บทคัดย่อ

คำสลับลำดับคำ เป็นคำที่มีคุณลักษณะพิเศษในการสร้างคำที่เป็นพยางค์คู่ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน หรือความหมายที่แตกต่างจากเดิม เมื่อสลับลำดับการวาง ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาดสับสนในการใช้คำเป็นจำนวนมาก การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน 2) ศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน และ 3) ศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในด้านการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน ให้ถูกต้องและเป็นระบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ของมหาวิทยาลัยจำนวน 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 122 คน โดยวิเคราะห์เก็บข้อมูลในการวิจัยจากคำสลับลำดับคำในภาษาจีน และแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ การทดสอบที และค่าความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัย พบว่า 1) การศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน ด้านรูปแบบทางความหมาย แบ่งได้เป็น 3 รูปแบบ ด้านรูปแบบทางโครงสร้างของคำ ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบประสมแบบรวมคำ และแบบความขยาย และรูปแบบทางชนิดหน้าที่ของคำส่วนใหญ่เป็นรูปแบบ “คำนาม-คำนาม” 2) ปัญหาและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย พบว่า 2.1) ความเข้าใจการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน มีอัตราความถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 2.2) ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อลักษณะประเภทชนิดของคำอยู่ในระดับสูง 2.3) คำที่พบบ่อยผู้เรียนจะระบุความหมายถูกต้อง แต่คำที่มีปัญหาในการใช้เป็นคำที่มีระดับคำยากและไม่ค่อยปรากฏในชีวิตประจำวัน รวมถึงคำที่ยังคงความหมายใกล้เคียงเดิม และ 2.4) ผู้เรียนมีความเข้าใจในการใช้คำจากการแต่งประโยคในอัตราร้อยละ 83 ทั้งนี้จากผลการหาค่าเฉลี่ย พบว่า ชั้นปี และสถาบันที่แตกต่างกันจะมีคะแนนสอบที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลจากการศึกษาสามารถนำผลข้อมูลข้อผิดพลาดชนิดนี้มาใช้วิเคราะห์และคาดการณ์ปัญหาของผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้

คำสำคัญ: คำสลับลำดับคำ คำหน่วยคำปรากฏร่วม ภาษาจีน

Abstract

An inverted word order with the same morphemes refers to words that have the special characteristic of forming words with two syllables with related meanings or ones that differ from original meanings. When the word order is inverted, it results in numerous errors and confusion in word use. The objectives of this study are to: 1) analyze the patterns of word order inversion in Chinese, 2) examine the problems and errors in using word order inversion in Chinese, and 3) explore solutions for improving the teaching and learning of correct and systematic use of word order inversion in Chinese. The sample group for this research was 122 students who are third and fourth-year students from 5 universities in Thailand. The research tools consisted of inverted word order with the same morphemes in Chinese and test. Data were analyzed with frequency, percentage, t-test and One-way ANOVA. Results showed that the inverted word order with the same morphemes in Chinese can be divided into three categories based on semantic patterns. In terms of word structure, most patterns are compound words and modifiers. Regarding word function types, the majority are 'noun-noun' patterns. As for the problems and errors in using inverted word order with the same morphemes in Chinese by Thai students, they could be explained as follows. First, the understanding of word order inversion in Chinese has a correctness rate of over 50%. Second, learners have a high level of understanding of word types and categories. Third, frequently encountered words are correctly identified in terms of meaning by learners, but problematic words tend to be those that are difficult and rarely used in daily life, as well as words that retain similar original meanings. Fourth, the learners have an 83% correctness rate in using words in sentence construction. However, the average score analysis revealed that different academic years and institutions show statistically significant differences in test scores at the .05 level. The results from this study can be used to analyze and predict the problems faced by students in order to offer insights for related individuals in solving problems concerning teaching and learning activities as well as fostering effective teaching and learning practices.

Keywords: Inverted Word Order; Words of the Same Morpheme; Chinese

บทนำ

คำศัพท์ ถือเป็นหนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของภาษา ซึ่งจะสามารถใช้สื่อสารความหมายกับบุคคลในสังคม ภาษาจีนมีความคล้ายคลึงกับภาษาไทย คือ เป็นคำโดด กล่าวคือ มีการนำคำโดดหรือหน่วยคำมาประสมกันสร้างเป็นคำได้ นับได้ว่า เป็นภาษาที่มีลักษณะเด่นเฉพาะแตกต่างจากกลุ่มภาษาอื่น ๆ การสร้างคำศัพท์ในภาษาจีนก็เช่นเดียวกัน การสร้างคำนั้นเมื่อมีการพัฒนาทางสังคม เศรษฐกิจ และการศึกษา ความเจริญรุ่งเรืองที่เกิดขึ้นนั้น จะสะท้อนให้เห็นถึงความต้องการในการเพิ่มเติมใช้คำศัพท์ขึ้น จนเกิดแนวคิดและวิธีการสร้างคำขึ้นใหม่เพื่อเกิดคำใหม่และความหมายใหม่ เราจะสังเกตเห็นว่า คำประสมหรือคำซ้อนบางคำสามารถสลับลำดับของคำ โดยคำที่สลับลำดับนั้น บางคำยังมีความหมายคงเดิม เช่น 互相—相互 หมายถึงซึ่งกันและกัน ต่อกันและกัน และบางคำความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม เช่น 对面—面对 หมายถึง ตรงข้าม และเผชิญ

หน้า ตามลำดับ เป็นต้น จึงเห็นได้ว่าแม้หน่วยคำจะเหมือนกัน แต่เมื่อสลับลำดับการวางนั้น ความหมายล้วนแตกต่างกันไปโดยสิ้นเชิง จากที่กล่าวมานั้นจะแสดงให้เห็นว่า ลักษณะพิเศษในการสร้างคำสลับลำดับคำที่เป็นพยางค์คู่ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกัน หรือมีความหมายที่แตกต่างจากเดิมออกไป นักวิชาการชาวจีน Ding (1957) ได้กล่าวถึง แนวความคิดรูปแบบของโครงสร้างและความหมายของคำสลับลำดับคำไว้ โดยสามารถแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ ความหมายเปลี่ยนไปจากเดิม ความหมายใกล้เคียงแต่การใช้และประเภทคำแตกต่างกัน และความหมายและการใช้คำเหมือนกัน นอกจากนี้ Ye (2001) ยังได้กล่าวถึงคำประสมในรูปแบบ AB—BA ที่มีความหมายเกี่ยวข้องกันนั้น เรียกว่า “คำสลับลำดับคำ” (同素反序词) และจากการสำรวจตารางคำศัพท์แบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ระดับ A ระดับ B ระดับ C และ ระดับ D รวมทั้งสิ้น 8,822 คำ พบว่า มีคำสลับลำดับคำปรากฏอยู่ ซึ่งมีความหมายเหมือนกัน คล้ายคลึงกัน หรือไม่มี

ความเกี่ยวข้องกันเลย สำหรับในภาษาไทยก็มีปรากฏการณ์ทางภาษา “คำสลับลำดับคำ” เช่นกัน โดยเมื่อสลับลำดับคำจะมีความหมายเปลี่ยนแปลงไป หรือบางคำไม่ต่างจากเดิมที่อยู่ในรูปแบบคำซ้อนและคำประสม เช่น หนาแน่น-แน่นหนา แข็งใจ-ใจแข็ง อ่อนใจ-ใจอ่อน เป็นต้น (Bandhumedha, 2002) ผู้วิจัยได้สำรวจจากข้อมูลการเรียนและการบ้านของนักศึกษาไทย พบว่า ประโยคที่มีคำสลับลำดับคำดังกล่าว นักศึกษามักจะมีการใช้สลับกันและมีความสับสนในการใช้ดังตัวอย่าง

*现在我们达到中国了。

现在我们到达中国了。

ตอนนี้พวกเราไปถึงประเทศจีน

จากการวิเคราะห์ประโยคข้างต้น พบว่า สองคำนี้ เป็นคำกริยาพ้องความหมาย โดยความหมายที่ต้องการสื่อ คือ ตอนนี้พวกเราไปถึงประเทศจีนแล้ว แต่การใช้คำที่ผิดพลาดจากที่ควรใช้คำว่า 到达 แปลว่า ไปถึง (สถานที่แห่งหนึ่ง) โครงสร้างคำคือ แบบคู่ขนาน แต่กลับใช้ผิดเป็นคำว่า 达到 อันแปลว่า ถึง ถึงระดับ บรรลุถึง (หมายถึง เหตุการณ์นามธรรมหรือระดับ) ดังเช่นงานวิจัยของ Chutsapy, & Pengdip (2022) ได้กล่าวไว้ว่า คำพ้องความหมายภาษาจีน ส่วนใหญ่มีความหมายพื้นฐานเหมือนหรือใกล้เคียงกัน แต่ไม่สามารถใช้แทนกันได้ ซึ่งจะเกี่ยวข้องไปถึงรูปแบบโครงสร้างประโยคที่อาจใช้ลักษณะที่ต่างกัน ดังตัวอย่าง คำว่า “达到” “到达” ในสองคำนี้ก็ไม่สามารถใช้แทนกันได้

*他产生米饭很多。

他生产了很多大米。

เขาผลิตข้าวได้จำนวนมาก

จากประโยคด้านบน พบว่า 产生—生产 มีชนิดคำประเภทเดียวกัน คือ คำกริยา แต่ไม่ได้มีลักษณะความหมายคล้ายคลึงกัน และไม่มีมาตรฐานทางความหมาย แต่เนื่องจาก 产 และ 生 ล้วนแล้วแต่ หมายถึง เกิด หรือทำให้ปรากฏขึ้น จึงสร้างความเข้าใจผิดทางความหมายและการใช้คำได้

*这件衣服合适我。

这件衣服适合我。

เสื้อผ้าชุดนี้เหมาะกับฉัน

ถึงแม้คำว่า “合适” และ “适合” จะมีความหมายว่า “เหมาะสม” เป็นคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน แต่ชนิดของคำต่างกัน 合适 เป็นคำคุณศัพท์ แต่ 适合 เป็นคำกริยา มีความหมายว่า “สอดคล้องเหมาะสมต่อ...” ดังนั้นหน้าที่ของคำก็แตกต่างกัน 合适 สามารถทำหน้าที่ขยายคำนาม แต่ไม่สามารถตามด้วยกรรมได้ ซึ่งแสดงถึงความเหมาะสมกับสถานการณ์หนึ่ง แต่ 适合 นั้น สามารถตามด้วยกรรมได้

ตัวอย่างปัญหาเหล่านี้ที่เกิดขึ้นมักปรากฏถึงความหมายที่เหมือนกันของคำสลับลำดับคำ แต่วิธีการใช้ และหน้าที่ของคำมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดข้อผิดพลาดสับสนในการใช้คำเป็นจำนวนมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Zhang (2010) พบว่า ผู้เรียนมีการรับรู้และใช้คำสลับลำดับคำผิดในอัตราที่สูง ดังนั้นคำสลับลำดับคำในภาษาจีนนั้นก็ถือว่าเป็นความยากและอุปสรรคในการใช้และความเข้าใจของผู้เรียนชาวต่างชาติ ดังนั้นผู้วิจัยได้สังเกตเห็นความสำคัญในการศึกษาคำประเภทดังกล่าว จึงต้องการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำภาษาจีน ตลอดจนปัญหาและข้อผิดพลาดที่มักพบในการใช้คำเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหอย่างเป็นระบบและถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน
2. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหการเรียนการสอนในด้านการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนให้ถูกต้องและเป็นระบบ

ทบทวนวรรณกรรม

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคำสลับลำดับคำในภาษาจีนและภาษาไทย

(1) คำจำกัดความของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน “คำสลับลำดับคำ” เป็นปรากฏการณ์ทางภาษาในลักษณะพิเศษของคำศัพท์ภาษาจีน หมายถึง คำที่หน่วยคำเหมือนกัน แต่การเรียงลำดับหน่วยคำสลับกัน และเป็นคู่ของคำประสมที่มีสองพยางค์ โดยมีรูปแบบเป็น AB และสลับลำดับคำเป็น BA เช่น “爱心—心爱”, “产生—生产” ซึ่งในภาษาจีนเรียกคำประเภทนี้ว่า 同素逆序词 หรือ 同素反序词 โดยให้คำนิยามเอาไว้ว่าคำสลับลำดับคำนั้นเป็นคำประสมพยางค์คู่ และมีหน่วยคำที่เหมือนกัน แต่ลำดับคำสลับตำแหน่งกัน อีกทั้งมีความหมายที่เกี่ยวข้องกัน (Hou, 1987; Tan, 1995; Yang, 1999) เป็นต้น นอกจากนี้ Cao (2000) ได้ให้คำจำกัดความว่า คือ กลุ่มคำที่มีหน่วยคำ รูปเสียง ตัวอักษรและความหมายเหมือนกัน แต่เป็นการเรียงลำดับคำสลับกัน

ในปัจจุบันมีนักวิชาการให้คำจำกัดความของ “คำสลับลำดับคำ” โดยทั่วไปนั้นมีความแตกต่างกันออกไปโดยหลัก ๆ มีดังนี้ 1) เป็นหน่วยคำที่เหมือนกัน แต่ลำดับของหน่วยคำนั้นสลับตำแหน่งกัน 2) มีอรรถศาสตร์โดยทั่วไปเหมือนกัน ตัวอักษรที่ใช้เหมือนกัน (หรือไม่เหมือนกันทั้งหมด) แต่ละสลับ

ตำแหน่งกัน และ 3) มีหน่วยคำที่เหมือนกันแต่โครงสร้างลำดับคำสลับกัน เป็นคำประสมพยางค์คู่ และเป็นคู่คำที่มีความหมายเกี่ยวเนื่องกัน

จากคำจำกัดความนิยามของนักวิชาการหลายท่าน ผู้วิจัยจึงสรุปให้คำนิยาม คำจำกัดความของคำสลับลำดับคำภาษาจีน คือ คำที่มีหน่วยคำรูปแบบการเขียนที่เหมือนกันสองพยางค์ และมีการสลับลำดับหน่วยคำ โดยที่ความหมาย ชนิด และหน้าที่ของคำยังคงเหมือนกัน หรือมีความก้ำกึ่งคล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

(2) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านคำสลับลำดับคำในภาษาจีน

งานวิจัยจากนักวิชาการส่วนใหญ่จะกล่าวถึงที่มาและรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน (Yang, 1999; Hou, 1987; Tang, 2004; Zhao, 2007) รวมไปถึงการศึกษาแยกแยะในมุมมองของการรับรู้คำ คำสลับลำดับคำในภาษาจีน (Ding, & Peng, 2006) รวมไปถึงงานวิจัยในช่วงยุคแรกที่ได้กล่าวถึงรูปแบบการสร้างคำที่มีลักษณะพิเศษทางภาษาจีน รวมถึงชี้ให้เห็นถึงวิธีการวิเคราะห์คำโดยใช้รูปแบบทางโครงสร้าง ความหมาย และวิธีการใช้ ผสมผสานรวมกันในการวิเคราะห์คำ (Bao, 1996)

(3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านคำสลับลำดับคำในภาษาไทย

ลักษณะการสร้างคำในภาษาไทย ในรูปแบบคำประสมและคำซ้อน จะพบว่า คำประสมของภาษาไทย บางคำอาจสลับหน้าหลังกันได้ แต่หากสลับลำดับคำความหมายก็จะต่างไป เช่น เสือปลา (หมายถึง เสือที่กินปลา) กับ ปลาเสือ (หมายถึง ปลาที่มีลายอย่างเสือ) รวมทั้งหน้าที่ของคำก็จะต่างไปด้วย เช่น ใจดี กับ ดีใจ เป็นต้น ส่วนคำซ้อน ในเฉพาะบางคำที่อาจสลับหน้าหลังกันได้โดยการออกเสียงได้สะดวกและบางคำสลับลำดับคำแล้วมีทั้งความหมายต่างไปและบางคำไม่ต่างจากเดิม เช่น อัดแอ กับ แออัด (Bandhumedha, 2002)

แนวความคิดงานวิจัยด้านการเรียนการสอนคำสลับลำดับคำในภาษาจีนสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศ

ด้านการเรียนการสอนการใช้คำสลับลำดับคำมีการวิเคราะห์จากคลังข้อมูลภาษา Chinese Proficiency Syllabus of Words and Characters โดยศึกษาด้านระดับภาษา การออกเสียง ชนิดของคำ โครงสร้าง และความหมายของคำ เพื่อวิเคราะห์และสรุปรูปแบบการสร้างคำ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาตัวอักษรจีนที่มีรูปแบบคำสลับลำดับคำของภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลีและคำที่สอดคล้องกับคำภาษาจีน ในแต่ละภาษาจะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและภาษาที่แตกต่างกัน ทำให้มีความเข้าใจความหมายของคำคลาดเคลื่อนต่างกันไป

จึงนับได้ว่าเป็นอุปสรรคในการเรียนคำศัพท์ภาษาจีนที่ยากที่จะเข้าใจวิธีการใช้และความหมายได้อย่างลึกซึ้ง จึงจำเป็นต้องยิ่งในการศึกษาเปรียบเทียบ กฎเกณฑ์ทางการใช้ภาษา (Liu, 2007; Zhang, 2013) และ Yang (2007) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเภทของอรรถศาสตร์ของคำสลับลำดับคำ ประเภทของชนิดคำ และประเภทของโครงสร้าง โดยใช้ข้อมูลจากพจนานุกรมภาษาจีนสมัยใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 2548 ซึ่งได้ศึกษาความเป็นมาสาเหตุของการเกิดคำสลับลำดับคำ พัฒนาการที่เกิดความเปลี่ยนแปลง ตลอดจนอัตราความถี่ของการใช้คำสลับลำดับคำ นอกจากนี้ยังได้เสนอแนวความคิดรูปแบบการสอนแบบผสมผสานระหว่างความหมาย โครงสร้างและวิธีการใช้

นักวิจัยชาวจีนได้ศึกษาคำประสมที่ใช้ผลิตพลาตจากคลังข้อมูลภาษา (Chinese Inter-language Corpus) พบว่าสามารถแบ่งข้อผิดพลาดในการใช้คำได้เป็น 5 ประเภท ซึ่งหนึ่งในคำที่ใช้ผิดพลาดนั้น ก็คือ หน่วยคำสลับลำดับคำ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งที่ควรนำมาศึกษาวิเคราะห์ แยกแยะความแตกต่างทางด้านการสร้างคำ ความหมาย เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยด้านการเรียนการสอนภาษาจีนเพิ่มมากขึ้น

วิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัยเป็นเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ คำสลับลำดับคำในภาษาจีน และกลุ่มนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 ของมหาวิทยาลัยในประเทศไทยตามเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และภาคเหนือ จำนวน 5 แห่ง รวมทั้งสิ้น 122 คน โดยแบ่งเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 63 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 59 คน โดยเป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เนื่องจากการคัดเลือกกลุ่มมหาวิทยาลัยซึ่งมีการเปิดหลักสูตรภาษาจีนไม่ต่ำกว่า 5 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน โดยกระจายตามภูมิภาคทางภาคเหนือเป็นกลุ่มที่มีประชากรใช้ภาษาจีนค่อนข้างมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยคำนึงถึงระดับความยากของคำศัพท์ที่ใช้ในการวิจัยอยู่ในระดับกลาง-สูง ดังนั้น จึงมีความจำเป็นในการทดสอบประชากรที่มีระดับความรู้ความสามารถในระดับกลางถึงสูงและมีปริมาณคลังคำศัพท์ค่อนข้างมากพอสมควรในการดำเนินการให้บรรลุถึงเป้าหมายวัตถุประสงค์การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย คำสลับลำดับคำในภาษาจีน และแบบทดสอบการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน โดยมีขั้นตอนวิธีการสร้างเครื่องมือ และรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. คำสลับลำดับคำภาษาจีน มีการสร้างคลังข้อมูลโดยนำคำจากคลังข้อมูลภาษา Words and Characters

for Chinese Proficiency Syllabus ทั้งหมด 8,822 คำ โดยนำมาประกอบกับ The New HSK Vocabulary Levels 1-6 《新HSK大纲词汇(1-6级)》ทั้งหมด 5,000 คำ พบว่าเป็นมาตรฐานตารางคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งมีความน่าเชื่อถือ จึงได้สำรวจจากคลังข้อมูลภาษา(Corpus)แห่งนี้ พบว่ามีคำสลับลำดับคำทั้งสิ้น 52 คู่ในคลังคำศัพท์รูปแบบเดิม และมีจำนวน 13 คู่ ที่อยู่ในคลังคำศัพท์ระบบใหม่ รวมทั้งคำที่ปรากฏในหนังสือเรียนแบบภาษาจีน จำนวน 5 ชุด ซึ่งเป็นหนังสือเรียนภาษาจีนที่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ใช้สำหรับการเรียนการสอน คือ 《博雅汉语》(Boya Chinese)、《汉语教程》(Hanyu Jiaocheng)、《新实用汉语》(New Practical Chinese Reader Textbook)、《成功之路》(Road to Success)、《发展汉语》(Developing Chinese) หลังจากนั้นนำมาคัดเลือกและตรวจสอบคำที่สลับลำดับคำด้วย Microsoft Access 2010 โดยคัดเลือกคำที่มีหน่วยคำเหมือนกันแต่สลับลำดับ และหลังจากนั้นผู้วิจัยได้ระบุชนิดของคำและพิจารณาความหมายของคำ โดยอ้างอิงตามพจนานุกรมภาษาจีนสมัยใหม่ ฉบับที่ 7 (现代汉语词典, 第七版) (The Dictionary Department of the Institute of Linguistics of the Chinese Academy of Social Sciences) และพจนานุกรมจีน-ไทย ฉบับใหม่ (ฉบับพิมพ์หนังสือด้วย) โดย เจียรชัย เอี่ยมวรเมธ พ.ศ. 2554 เพื่อใช้ในการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบทางโครงสร้าง ความหมาย หน้าที่ของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน

2. แบบทดสอบ ซึ่งได้ใช้การออกแบบและเรียบเรียงจากแนวคิดและทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง และการวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) โดยจัดทำแบบสอบถามเป็นภาษาจีนและภาษาไทยสองภาษาควบคู่กัน โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

- 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- 2) ทดสอบการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน และ
- 3) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความยากและปัญหาอุปสรรคในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน

สำหรับเนื้อหาในแบบทดสอบอ้างอิงจากรูปประโยคในหนังสือเรียนหรือในพจนานุกรม HSK 8000 คำ ซึ่งมีคำที่กำหนดให้ในการทดสอบทั้งหมด นำมาปรับให้เข้ากับบริบทของผู้เรียน และแบ่งเป็นสี่ส่วน คือ ให้ตัวเลือกคำสลับลำดับคำ 2 ตัวเลือก จำนวนทั้งสิ้น 15 ข้อ และใส่ชนิดของคำตามคำที่กำหนดให้จำนวน 10 ข้อ ใส่ความหมายของคำต่อไปนี้ลงในช่องว่าง จำนวน 10 ข้อ และแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้จำนวน 5 ข้อ รวมทั้งสิ้น 40 ข้อ นอกจากนี้ ยังออกแบบสอบถามแบบปลายเปิดเพื่อสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการใช้คำ

สลับลำดับคำในภาษาจีน โดยหลังจากทำแบบทดสอบเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของคำถาม คำตอบ ความเข้าใจ ความเหมาะสมในเนื้อหาคำถาม จากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ครั้งนี้พบว่า ข้อคำถามทั้งหมด 40 ข้อ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ มีค่าคะแนนเท่ากับ 1 จำนวน 32 ข้อ ค่าคะแนนเท่ากับ 0.80 จำนวน 9 ข้อ ค่าคะแนนเท่ากับ 0.60 จำนวน - ข้อ รวมค่าเฉลี่ยทั้งสิ้นอยู่ที่ 0.96 ถือว่าใช้ได้ จากนั้นจึงได้นำแบบทดสอบไปทดลองใช้ Try-Out กลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำวิจัย จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยแบบทดสอบครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ถือว่า ผ่านเกณฑ์ จากนั้น ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพื่อเก็บข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโดยใช้เวลาทำแบบทดสอบจำนวน 45 นาที และให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูกต้องให้ 1 คะแนน ไม่ถูกต้องเท่ากับ 0 คะแนน สุดท้ายนำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้มาบันทึก สรุปและวิเคราะห์อภิปรายปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลและรูปแบบสถิติที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1) วิเคราะห์ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะรูปแบบในมิติความหมาย ไวยากรณ์ โครงสร้างของการสร้างคำสลับลำดับคำ เพื่อหาความเหมือนหรือแตกต่างของคำโดยศึกษาจากเอกสาร

2) วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และ วิเคราะห์ข้อสอบวัดความรู้ความเข้าใจในรายข้อและอัตราความถูกต้องและข้อผิดพลาดของการตอบแบบทดสอบ โดยการหาค่าร้อยละ และค่าความถี่ เป็นต้น เพื่อศึกษาแนวโน้มความเข้าใจ ข้อผิดพลาดหรือปัญหาที่เกิดขึ้นในการใช้คำสลับลำดับคำภาษาจีน รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ผู้เรียนแต่ละชั้นปีและแต่ละสถาบันมีระดับความเข้าใจในการใช้คำสลับลำดับคำภาษาจีนแตกต่างกันหรือไม่ โดยสถิติที่ใช้ คือ การทดสอบที (t-test) และค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างทางสถิติ และค่าสถิติร้อยละ เพื่อแสดงอัตราความถูกต้องและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำภาษาจีน สุดท้ายสังเคราะห์ความคิดเห็นจากข้อคำถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นแนวทางต่อการจัดการเรียนการสอนคำสลับลำดับคำภาษาจีนแล้วหาค่าความถี่ เพื่อนำมาประกอบการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน แบ่งเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

1.1 ลักษณะรูปแบบทางความหมายของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์รูปแบบทางมีความหมายของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน พบว่า ลักษณะความหมายเมื่อสลับคำกันแล้วนั้น จะแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ 1) เมื่อสลับคำกันแล้วความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำนั้นจะมีความหมายเหมือนกันทั้งสิ้น 4 คู่ ร้อยละ 7.69 2) เมื่อสลับคำกันแล้วความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำนั้นเกิดความหมายเปลี่ยนหรือแตกต่างกันทั้งสิ้น 34 คู่ ร้อยละ 65.38 และ 3) เมื่อสลับคำกันแล้วความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำนั้นความหมายยังมีความคล้ายคลึงกัน จำนวน 14 คู่ ร้อยละ 26.92

จากปรากฏการณ์ทางภาษาดังกล่าว ทำให้สรุปได้ว่า เมื่อกลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีนนั้นเกิดการสลับลำดับคำแล้ว กลุ่มคำเหล่านั้นส่วนมากจะเกิดความหมายเปลี่ยนไปหรือแตกต่างกัน

1.2 ลักษณะรูปแบบทางโครงสร้างของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน

จากการวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบทางโครงสร้างของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน พบว่า สามารถแบ่งเป็นรูปแบบโครงสร้างของการประกอบคำ จำนวน 14 ประเภท ดังนี้ (1) โครงสร้างในรูปแบบเติมคำอุปสรรคปัจจัย-คำประสมแบบความขยาย (附加-偏正) จำนวน 1 กลุ่ม (2) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมเสริมความ-คำประสมแบบกริยา+กรรม (补充-动宾) จำนวน 1 กลุ่ม (3) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบเสริมความ-คำประสมแบบรวมคำ (补充-并列) จำนวน 1 กลุ่ม (4) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบกริยา+กรรม-คำประสมแบบภาคประธาน+ ภาคแสดง (动宾-主谓) จำนวน 2 กลุ่ม (5) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบกริยา+กรรม-คำประสมแบบรวมคำ (动宾-并列) จำนวน 1 กลุ่ม (6) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบความขยาย-คำประสมแบบเสริมความ (偏正-补充) จำนวน 1 กลุ่ม (7) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบความขยาย-คำประสมแบบกริยา+กรรม (偏正-动宾) จำนวน 1 กลุ่ม (8) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบความขยาย-คำประสมแบบความขยาย (偏正-偏正) จำนวน 20 กลุ่ม (9) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบความขยาย-คำประสมแบบรวมคำ (偏正-并列) จำนวน 2 กลุ่ม (10) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบภาคประธาน+

ภาคแสดง-คำประสมแบบความขยาย (主谓-偏正) จำนวน 1 กลุ่ม (11) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบภาคประธาน+ภาคแสดง-คำประสมแบบรวมคำ (主谓-并列) จำนวน 1 กลุ่ม (12) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบรวมคำ-คำประสมแบบเสริมความ (并列-补充) จำนวน 2 กลุ่ม (13) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบรวมคำ-คำประสมแบบรวมคำ (并列-并列) จำนวน 17 กลุ่ม และ (14) โครงสร้างในรูปแบบคำประสมแบบรวมคำ-คำอุปสรรคปัจจัย (并列-加前缀) จำนวน 1 กลุ่ม จากข้อมูลที่ศึกษา พบว่า การเรียงลำดับของคำมีความสำคัญอย่างมาก ไม่เพียงแต่ปรากฏอยู่ในวลีหรือประโยคในสภาพการณ์ที่มีหน่วยคำเหมือนกันในกลุ่มคำ แต่เมื่อสลับลำดับตำแหน่งคำแล้วสามารถเกิดคำใหม่ได้ ซึ่งก็เป็นลักษณะเด่นของคำประสมประเภทนี้ ที่มีศักยภาพสามารถสร้างเป็นคำใหม่ได้โดยหลัก ๆ แล้วจะเป็นกลุ่มคำในรูปแบบคำประสมแบบรวมคำ (并列式) และกลุ่มคำรูปแบบคำประสมแบบความขยาย (偏正式)

1.3 ลักษณะรูปแบบทางชนิดหน้าที่ของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน

คำสลับลำดับคำในภาษาจีนในแต่ละกลุ่มเมื่อสลับลำดับคำก็จะชนิดหน้าที่ของคำที่เหมือนหรือต่างกันไป โดยสามารถแบ่งตามกลุ่มหน้าที่ของคำได้ ดังนี้ (1) คำกริยา-คำกริยาวิเศษณ์ คำนาม (2) คำกริยา คำกริยาวิเศษณ์-คำกริยา (3) คำกริยา คำคุณศัพท์-คำกริยา (4) คำกริยา คำนาม-คำกริยา (5) คำกริยา-คำกริยา (6) คำกริยา-คำกริยา คำนาม (7) คำกริยา-คำคุณศัพท์ (8) คำกริยา-คำนาม (9) คำกริยาวิเศษณ์ คำคุณศัพท์-คำกริยาวิเศษณ์ (10) คำกริยาวิเศษณ์-คำคุณศัพท์ (11) คำคุณศัพท์ คำกริยา-คำกริยา คำคุณศัพท์ (12) คำคุณศัพท์ คำนาม-คำนาม (13) คำคุณศัพท์-คำกริยาวิเศษณ์ (14) คำคุณศัพท์-คำนาม (15) คำนาม-คำกริยา (16) คำนาม คำคุณศัพท์-คำนาม (17) คำนาม-คำกริยาวิเศษณ์ คำนาม (18) คำนาม-คำคุณศัพท์ (19) คำนาม-คำนาม (20) คำนาม-คำนาม คำคุณศัพท์ และ (21) คำกริยาวิเศษณ์-คำสันธาน

จากข้อมูลที่รวบรวมและวิเคราะห์ กล่าวโดยสรุป คือ กลุ่มชนิดคำของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน โดยส่วนใหญ่จะปรากฏในรูปแบบ “คำนาม-คำนาม” เป็นส่วนมาก และ “คำกริยา-คำกริยา” เป็นอันดับรองลงมา จากจำนวน 52 คู่ หรือ 104 คำ เมื่อสลับลำดับคำแล้ว ชนิดและหน้าที่ของคำ ไม่เปลี่ยนแปลง จำนวน 38 คู่ และเปลี่ยนไปจำนวน 14 คู่ โดยเปลี่ยนแปลงไปเป็น จากคำนามเป็นคำกริยา ยกตัวอย่าง คำว่า 对面-面对 จากคำนามเป็นคำคุณศัพท์ คำว่า 黄金-金黄 จากคำคุณศัพท์เป็นคำนาม คำว่า 彩色-色彩 จากคำกริยาวิเศษณ์

เป็นคำคุณศัพท์ คำว่า 私自-自私 จากคำกริยาเป็นคำนาม คำว่า 犯罪-罪犯 จากคำคุณศัพท์เป็นคำกริยาวิเศษณ์ คำว่า 同——同 จากคำกริยาวิเศษณ์เป็นคำสันธาน คำว่า 不要-要不 จากคำกริยาเป็นคำคุณศัพท์ และคำว่า 度过-过度 กล่าวคือ ส่วนใหญ่ ชนิดและหน้าที่ของคำเมื่อสลับลำดับคำแล้วยังคงเดิมไม่เปลี่ยนแปลง

2. ผลการศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน

หลังจากศึกษาสภาพในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย โดยมีผู้ตอบแบบสำรวจทดสอบซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 122 คน จาก 5 มหาวิทยาลัย สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

1) ผลการสำรวจความเข้าใจการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย ซึ่งเป็นแบบเลือกคำตอบจากตัวเลือกเพื่อสำรวจวัดความรู้ความเข้าใจและการวิเคราะห์ความแตกต่างของหน้าที่แต่ละคำในประโยค จากตารางที่ 1 พบว่า จาก 15 ข้อ มีจำนวน 8 ข้อ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีอัตราความถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 นอกจากนี้ยังพบว่า คำสลับลำดับคำที่พบบ่อยและมีอัตราการใช้ในชีวิตประจำวันค่อนข้างสูงจะเป็นตัวเลือกแรกที่ถูกเลือก เช่น กลุ่มคำ “互相” อัตราความถูกต้องร้อยละ 89.34 กลุ่มคำ “代替” ร้อยละ 80.33 และกลุ่มคำ “彩色” ร้อยละ 77.87 เป็นต้น และคำที่อยู่ในระดับยากหรือที่พบน้อยจะเป็นปัญหาผิดพลาดในอัตราที่สูง เช่น กลุ่มคำ “情感” อัตราความผิดพลาด ร้อยละ 89.34 ซึ่งกลุ่มคำว่า “感情” และ “情感” ล้วนทำหน้าที่เป็นคำนาม ซึ่งคำว่า “感情” หมายถึง อารมณ์ ความชื่นชอบ ไม่ตรีจิตมิตรภาพ และคำว่า “情感” ก็มีความหมาย (จิต) ความรู้สึก อารมณ์ ล้วนแต่แสดงความหมายเป็นปฏิกริยาทางจิตใจที่มีความร่าเริง โกรธ ทุกข์ และความทุกข์จากการถูกระงับทางภายนอก บางครั้งสามารถใช้เหมือนกัน แต่มีความแตกต่าง คือ อรรถศาสตร์หรือความหมาย (语义) ไม่เหมือนกันทั้งหมด “情感” จะเกิดจากปฏิกริยาที่เกิด

ขึ้นตามธรรมชาติ แต่ “感情” จะมีสีสันความอ่อนและเข้มแข็ง ส่วนใหญ่มักแสดงถึงความห่วงใยใช้กับคน จากประโยคตัวอย่าง “我无法用语言来表达我的情感” แปลเป็นภาษาไทยว่า “ฉันไม่รู้จะใช้คำพูดใดมาถ่ายทอดถึงอารมณ์ความรู้สึกของฉัน” ดังนั้น จึงพบว่า คำที่ต้องใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับบริบท คือ คำว่า “情感” แต่การใช้ที่ผิดพลาดในอัตราที่สูงของ คำว่า “感情” สามารถวิเคราะห์สาเหตุได้ส่วนหนึ่งเกิดจากอัตราการปรากฏบ่อยในหนังสือ คือ คำว่า “感情” อีกทั้งความหมายทั้งสองคำมีความเหมือนกัน จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิด และใช้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้กลุ่มคำ “人工” อัตราความผิดพลาด ร้อยละ 79.51 สำหรับประโยคดังกล่าวนี้คือ “明明是人工，看起来却宛如天成，这才算得上艺术之上乘” โดยคำที่ถูกต้องที่ต้องใช้คือ คำว่า “人工” รูปประโยคภาษาไทยแปลว่า “เห็นชัด ๆ ว่าเป็นคนสร้าง แต่ดูแล้วเป็นธรรมชาติมากเลย นี่ถึงเรียกว่าศิลปะที่ยอดเยี่ยม” แต่นักศึกษาที่ตอบแบบทดสอบมักใช้ผิดเป็นคำว่า “工人” ที่แปลว่า คนงาน ซึ่งมีความไม่เข้าใจสภาพแวดล้อมบริบททางความหมายทั้งประโยค จึงนำมาสู่การสับสนในการใช้คำ และกลุ่มคำ “来回” อัตราความผิดพลาด ร้อยละ 78.69 เป็นต้น จากในประโยคตัวอย่าง พบว่า ในประโยค “孩子在院子里来回跑，一会儿也不停” ซึ่งแปลเป็นภาษาไทยว่า “เด็ก ๆ วิ่งไปมาในสนามไม่ยอมมราเท้า” ซึ่งคำที่นักศึกษาตอบผิดพลาดค่อนข้างสูงเนื่องจากเข้าใจว่าคำว่า “回来” แปลว่า “วิ่งกลับไปมา” อีกทั้งผู้เรียนคุ้นเคยกับคำว่า “回来” มากกว่าคำว่า “来回” รวมทั้งไม่เข้าใจบริบทความหมายของ “来回” ที่ใช้ในบริบทการเดินทาง การวิ่งกลับไปมา เนื่องจากปกติเรามักเจอคำว่า 感情、工人、回来 บ่อยกว่า และเข้าใจบริบทการใช้มากกว่า จึงไม่คุ้นเคยกับบริบทในการใช้คำในรูปประโยคที่ใช้น้อย

ตารางที่ 1 ผลการสำรวจความเข้าใจการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย

รูปประโยค	อัตราความถูกต้อง (ร้อยละ)	อัตราความผิดพลาด (ร้อยละ)
1. 我很难找到一个人来 <u>代替</u> 我的工作。(替代/代替)	80.33	19.67
2. 因为 <u>演讲</u> 简短, 我们很早就完事了。(讲演/演讲)	54.1	45.9
3. 我喜欢和同学 <u>来往</u> 。(往来/来往)	43.44	56.56
4. 我无法用语言来表达我的 <u>情感</u> 。(感情/情感)	10.66	89.34
5. 搬进后不久, 他就租了一台 <u>彩色</u> 电视机。(色彩/彩色)	77.87	22.13
6. 我家只有一条电话 <u>线路</u> 。(线路/路线)	36.89	63.11
7. 我们都尽力 <u>互相</u> 帮助。(相互/互相)	89.34	10.66
8. 我若能再 <u>年青</u> 些该多好。(青年/年青)	72.13	27.87
9. 答案纸不能 <u>私自</u> 带离实验室!(私自/自私)	52.46	47.54
10. 我们两国 <u>历来</u> 是友好邻。(来历/历来)	48.36	51.64
11. 她邀请他 <u>一同</u> 去。(一同/同一)	50	50
12. 一定要穿 <u>合适</u> 的鞋, 以免脚受伤。(适合/合适)	61.48	38.52
13. 孩子在院子里 <u>来回</u> 跑, 一会儿也不停。(回来/来回)	21.31	78.69
14. 这些工业废水必须 <u>回收</u> 处理才能排入江河。(回收/收回)	27.87	72.13
15. 明明是 <u>人工</u> , 看起来却宛如天成, 这才算得上艺术之上乘。(工人/人工)	20.49	79.51

2) ผลสำรวจการวิเคราะห์ระบุชนิดของคำของนักศึกษาไทย

ผลสำรวจการวิเคราะห์ระบุชนิดของคำของผู้ตอบแบบสอบถามวัดความเข้าใจในลักษณะหน้าที่ประเภทชนิดของคำ พบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อลักษณะประเภทชนิดของคำอยู่ในระดับสูง เนื่องจากนักศึกษามีความเข้าใจรูปแบบโครงสร้างคำ ทำให้เกิดข้อผิดพลาดน้อย แต่สำหรับส่วนใหญ่ที่เกิดข้อผิดพลาดสูง คือ กลุ่มหรือคู่ของคำที่สลับลำดับคำแล้วเมื่อสลับลำดับคำแล้วชนิดของคำแตกต่างกันไป ดังตัวอย่าง “年青” (คำคุณศัพท์) และ “青年” (คำนาม) ผู้ทำแบบทดสอบส่วนใหญ่เข้าใจว่า ทั้งสองคำนี้เป็นคำนามเหมือนกัน ดังนั้นจึงเกิดอัตราข้อผิดพลาดสูงในคำว่า “年青” ร้อยละ 72.13 เป็นต้น รวมถึงคำที่ได้หลายหน้าที่ได้แก่ “连接” (คำกริยาคำกริยาวิเศษณ์)- “连接” (คำกริยา) “欢喜” (คำคุณศัพท์คำกริยา)- “喜欢” (คำกริยา คำคุณศัพท์) เนื่องจากอาจจะรู้เพียงหน้าที่เดียวของคำนั้นจึงเกิดความเข้าใจผิดได้ง่าย และในส่วนอัตราความถูกต้องสูง เป็นต้น ส่วนมากจะเป็นคำที่เมื่อสลับลำดับคำกันแล้วยังเป็นชนิดคำเหมือนกัน ได้แก่ “儿女” (คำนาม) และ “女儿” (คำนาม) “ ” (คำกริยา) และ “叫喊” (คำกริยา) กล่าวคือ แม้ว่าจะเกิดการสลับลำดับคำแล้วยังคงเป็นคำนาม และคำกริยาเช่นเดียวกันอยู่ ตามลำดับตัวอย่างที่กล่าวมาข้างต้น เป็นต้น

3) ผลสำรวจความเข้าใจในความหมายของกลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีนของนักศึกษาไทย

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบความเข้าใจในความหมายของคำในแต่ละกลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีน ซึ่งบางคำเมื่อมีการสลับลำดับคำ ความหมายจะมีคงเดิม ความหมายใกล้เคียงกัน หรือแตกต่างกันออกไป พบว่า คำที่พบบ่อยจะระบุความหมายถูกต้อง แต่คำที่มีระดับคำยากและไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่เมื่อสลับลำดับคำยังคงความหมายใกล้เคียงเดิม จะเกิดความสับสนไม่เข้าใจในความหมายหรือแยกแยะไม่ออกในคู่ของคำที่สลับลำดับคำ ทำให้ผู้ตอบแบบทดสอบยังคงให้ความหมายไว้เหมือนกันเช่นเดิมไม่เปลี่ยนแปลงจากข้อมูลข้างต้น พบว่า ส่วนใหญ่ที่เข้าใจผิดพลาด เกิดจากประเด็นที่ว่า เมื่อสลับลำดับคำแล้ว เป็นคำที่มีความหมายใกล้เคียง เช่นคำว่า “弟兄” แปลว่า น้องชายและพี่ชาย และ “兄弟” แปลว่า พี่น้อง(ชาย) แต่ส่วนมากจะให้ความหมายคำว่า “พี่น้อง” ซึ่งจะพบว่า มีอัตราข้อผิดพลาดสูงมากถึงร้อยละ 85.25 และ 74.59 ตามลำดับ เนื่องจากบริบทภาษาไทยจะไม่ระบุเพศเมื่อกล่าวถึงพี่น้องหรือญาติ นอกจากนี้คำที่ไม่ปรากฏบ่อยนัก เช่น คำว่า “称号” (การขนานนาม) และ “号称” (เลื่องชื่อว่าได้ชื่อว่า) ก็ทำให้ส่วนมากเข้าใจแปลว่า เลขหรือเรียก ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลสำรวจความเข้าใจในความหมายของกลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีนของนักศึกษาไทย

คำศัพท์	ความหมายตามพจนานุกรม	อัตรา ความถูกต้อง (ร้อยละ)	อัตรา ความผิดพลาด (ร้อยละ)
担负	รับ รับผิดชอบ(ภาระหน้าที่ การงาน ค่าใช้จ่าย)	59.84	40.16
负担	รับ รับผิดชอบ(ต่อภาระหน้าที่ การงานและค่าใช้จ่าย) ภาระที่จะต้องรับผิดชอบ	56.56	43.44
对面	ตรงข้าม ตรงหน้า	87.7	12.3
面对	เผชิญหน้า	47.54	52.46
弟兄	น้องชายและพี่ชาย	14.75	85.25
兄弟	พี่น้อง(ชาย)	25.41	74.59
心中	ในใจ	43.44	56.56
中心	ศูนย์กลาง ใจกลาง	77.87	22.13
法语	ภาษาฝรั่งเศส	86.07	13.93
语法	ไวยากรณ์	91.8	8.2
实现	ดำเนินการให้เป็นจริง ปฏิบัติให้เป็นจริง	29.51	70.49
现实	สภาพความเป็นจริง	67.21	32.79
科学	วิทยาศาสตร์	60.66	39.34
学科	สาขาวิชา วิชาที่ศึกษา	25.41	74.59
犯罪	ทำผิดกฎหมาย	43.44	56.56
罪犯	นักโทษ ผู้ต้องโทษ	50.82	49.18
侵入	(เข้าศึก)บุกรุกเข้าดินแดน (สิ่งภายนอกหรือที่เป็นภัย)บุกรุกเข้าภายใน รุกล้ำเข้าภายใน	45.9	54.1

4) ผลสำรวจความเข้าใจในการใช้คำจากการแต่งประโยค

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในการใช้คำอยู่ในอัตราร้อยละ 83 แต่ส่วนข้อผิดพลาดที่พบในการแต่งประโยคสามารถแบ่งได้เป็นการผิดพลาดในความเข้าใจความหมายซึ่งใช้สับสนกับคำหน่วยคำเดียวกันแต่สลับลำดับคำ เนื่องจากไม่เข้าใจความแตกต่างของสองคำ จึงเกิดการใช้ผิดพลาด เช่น *他的生意已经展开开展得很大 (ธุรกิจของเขาย้ายไปกว้างมาก) จากรูปประโยคที่ใช้ผิดมีการใช้คำว่า “展开” ผิดซึ่งในประโยคบริบทของคำที่ถูกต้องเหมาะสมควรใช้คำว่า “开展” ซึ่งเป็นคำกริยาที่มีการขยายผลในบริบทหลังถึงขอบเขตที่กว้าง และอีกกรณีหนึ่ง คือ การใช้คำผิดพลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้คำหน่วยคำเดียวสลับลำดับคำ หากแต่เกิดจากการขาดคำเสริมอื่นเพื่อให้ประโยคนั้นมีความหมายถูกต้องและสมบูรณ์ เช่น *泰国开展得的文化使中国人有兴趣 (วัฒนธรรมไทยที่เผยแพร่ออกไปทำให้คนจีนให้ความสนใจ) รวมถึงการแทรกแซงทางภาษาแม่จึงทำให้แต่งประโยคตามความหมายแปลเป็นภาษาไทย-จีนแบบตรงตัว ซึ่งในรูปแบบโครงสร้างการใช้ภาษาแตกต่างกัน *银行的面前前面是我的家 (ด้านหน้าธนาคาร คือ บ้านฉัน) มีการวางสลับลำดับคำ เนื่องจากเข้าใจว่า “面前”

คือ ด้านหน้า แต่อันที่ถูกต้อง คือ แปลว่า ต่อหน้า ตรงหน้า จึงทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการใช้คำ เนื่องจากแปลตรงตามภาษาไทย

5) ผลการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนสอบระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 โดยชั้นปีที่ 3 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 28.14 และชั้นปีที่ 4 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 36.93 ตามลำดับ ชั้นปีที่แตกต่างกันจะมีคะแนนสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้ยังมีการทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่าผู้เรียนแต่ละสถาบันมีค่าคะแนนความเข้าใจในการใช้คำสลับลำดับคำภาษาจีนที่แตกต่างกัน โดยปรากฏค่า Sig = .00 เป็นการยอมรับสมมติฐานที่ว่า สถาบันที่ต่างกันจะมีคะแนนสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานในการเรียนภาษาจีนแตกต่างกันในกลุ่มนักศึกษาที่อยู่ทางภาคเหนือ เนื่องจากมีหลักสูตรร่วมกับประเทศจีน จึงทำให้พื้นฐานภาษาจีนของนักศึกษาค่อนข้างโดดเด่นเมื่อเปรียบเทียบกับหลักสูตรอื่นที่ไม่ได้มีการทำหลักสูตรร่วมหรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนภาษาจีนที่เอื้ออำนวย

3. แนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในด้าน การใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนให้ถูกต้องและเป็นระบบ

จากปัญหาการใช้กลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีน ซึ่งได้มีการวิเคราะห์แล้ว พบว่า เกิดจากปัญหาหลัก คือ เรื่อง ความซับซ้อนทางภาษา ความคลาดเคลื่อนทำให้เกิดความเข้าใจผิดทางความหมาย รวมถึงขอบเขตการใช้คำ ประกอบกับการสัมภาษณ์พบว่า ผู้เรียนจำนวนกว่าร้อยละ 88.52 มีความเห็นว่ามีลักษณะรูปแบบคำสลับลำดับคำภาษาจีนจะมีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมเนื่องจากบางครั้งอาจจะจำความหมายและหน้าที่การใช้งานของคำนั้น ๆ เหมือนหรือคล้ายกัน แต่การใช้งานสลับกัน และยากที่จะแยกแยะ จึงทำให้สับสนและแปลความหมายไปผิด ๆ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาวิเคราะห์ และเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาดังต่อไปนี้ 1) แก้ปัญหา เรื่อง การอธิบายความหมายและข้อแตกต่าง ผู้วิจัยเห็นว่า ควรให้เน้นจุดสังเกตในการใช้หลังการให้ความหมายของส่วนของคำศัพท์ หรือเพิ่มเติมคำอธิบายในการใช้ เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างของคำที่มีแนวโน้มต่อการใช้คำศัพท์ที่ผิดพลาดบ่อย รวมทั้งหากพบคำที่เป็นคำสลับลำดับคำที่มีความหมายใกล้เคียง ต้องย้ำบริบทในการใช้ให้เห็นความแตกต่าง เช่น การยกตัวอย่างประโยคเพื่อสร้างความเชื่อมโยงและความจำในบริบทที่ถูกต้องและเหมาะสม และไม่ควรใช้ภาษาอังกฤษที่มีความหมายกำกวม แปลความได้หลายความหมาย 2) เพิ่มทักษะด้านการปฏิบัติในการฝึกฝนการใช้ ผู้สอนสามารถยกตัวอย่างประโยคที่นักศึกษามักใช้ผิดพลาดบ่อย เพื่อย้ำเตือนให้ระวังในการใช้คำ ต้องพัฒนาปลูกฝังทักษะความรู้ด้านหน่วยคำ และเน้นให้นักเรียนได้รู้จักเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบลักษณะของอักษรจีน (汉字形体) กับความหมายของอักษรจีน (字义) เพื่อลดความเข้าใจผิดในการใช้อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มวงคำศัพท์อีกทางหนึ่งด้วย นอกจากนี้การผสมผสานบริบทสภาพแวดล้อมการใช้คำร่วมกับการฝึกฝนทักษะการใช้คำให้เต็มที่ ก็สามารถเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้ชัดเจนถูกต้องในการใช้คำลักษณะดังกล่าวได้อีกด้วย และ 3) ปรับเทคนิคด้านการสอนและการนำไปใช้คำของผู้เรียน ควรปรับเปลี่ยนเป็นรูปแบบวิธีการสอน เช่น การใช้วิธีฝึกคิดเชื่อมโยง (联想法) โดยเริ่มจากวิธีการสอนรูปแบบหน่วยคำ (语素法) เนื่องจากผู้เรียนมักจะรู้เพียงแค่ความหมายแต่ขาดความเข้าใจในการสร้างคำ และความหมายพื้นฐานของหน่วยคำหรือคำนั้น ๆ จึงต้องปลูกฝังให้นักศึกษาได้รู้จักคุ้นเคยกับหน่วยคำ ซึ่งจะนำไปสู่การเดาความหมายของคำ และการประกอบคำเกิดความหมายที่เข้าใจง่าย ดังนั้นจึงควรส่งเสริมกระตุ้นการเรียนรู้ด้านหน่วยคำให้มาก และไม่ใช้วิธีการ

แปลตรงตัวแบบเดียว ต้องสอนให้ผู้เรียนรู้จักการแปลรวมทั้งความเข้าใจในความเหมาะสมของบริบทการประกอบคำร่วม (词语搭配) ควรเรียนรู้การผสมผสานแปลและเปรียบเทียบภายในภาษา และความแตกต่างระหว่างภาษาจีนและภาษาแม่ของผู้เรียน

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แสดงถึงลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำภาษาจีน ตลอดจนปัญหาและข้อผิดพลาดในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย ผู้วิจัยจึงได้นำมาอภิปรายผล และตั้งเป็นข้อสังเกตที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน พบว่า

1.1) ด้านลักษณะรูปแบบทางความหมายของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน จะแบ่งเป็น 3 รูปแบบ คือ เมื่อสลับคำกันแล้วความสัมพันธ์ทางความหมายระหว่างคำนั้น จะมีความหมายเหมือนกัน เกิดความหมายเปลี่ยนหรือแตกต่างกัน รวมทั้งความหมายยังมีความคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ ยังพบว่าระดับความยากของคำศัพท์ อยู่ในระดับต้น (ลำดับแรก) (甲级) จำนวน 17 คำ และระดับต้น(ลำดับสอง) (乙级) จำนวน 24 คำ และอยู่ในระดับกลาง (丙级) จำนวน 32 คำ และระดับสูง (丁级) จำนวน 31 คำ จึงสามารถสรุปได้ว่า คำสลับลำดับคำภาษาจีน ส่วนมากอยู่ในระดับกลางและสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Liu (2007) ได้กล่าวไว้ว่า คำในระดับของ HSK จะพบว่า ในการสลับลำดับคำรูปแบบ AB-BA ระดับคำในระดับเดียวกันในกลุ่มไม่มาก ในระดับต้น (甲级) น้อยแต่ในระดับคำเดียวกันกับระดับสูง (丁级) อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีความเห็นว่า หากผู้เรียนพบคำ AB และ BA ในระดับสูงก็ไม่จำเป็นต้องสอนให้ผู้เรียนระดับต้นแล้ว หากอยู่ในระดับความยากเดียวกัน สำหรับผู้วิจัยนั้นมีความคิดเห็นว่า เมื่อพบคำใดก่อน เราควรสอนคำนั้นให้ใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และอาจมีการกล่าวถึงอีกคำหนึ่งในกลุ่มคำสลับลำดับคำ เพื่อให้ผู้เรียนทราบเบื้องต้น หากในอนาคตต้องพบคำลักษณะนี้ เพื่อเป็นการปลูกฝังในการฝึกคิดและทักษะในการใช้คำให้ถูกต้องสมบูรณ์

1.2) ด้านลักษณะรูปแบบทางโครงสร้างของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน สามารถแบ่งเป็นรูปแบบโครงสร้างของการประกอบคำ จำนวน 14 ประเภท พบว่า หลัก ๆ แล้วในกลุ่มคำรูปแบบโครงสร้างการประกอบคำในแบบคำประสมแบบรวมคำ (并列式) และรูปแบบคำประสมแบบความขยาย (偏正式) อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ Xu (2012) พบว่า จากการสำรวจคำในรูปแบบ AB-BA จำนวนร้อยละ

83.33 เป็นรูปแบบคำประสมแบบรวมคำ (并列式) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งข้อสังเกตเอกลักษณ์รูปแบบโครงสร้าง ความหมาย ชนิดของคำของกลุ่มคำสลับลำดับคำ ว่าคำลักษณะดังกล่าวมีเอกลักษณ์โดดเด่นชัดเจน และเนื่องจากเป็นกลุ่มคำที่มีลักษณะ ประสมในหน่วยคำที่มีความหมายใกล้เคียง หรือตรงกันข้าม จึงเป็นที่มาของความหมายคำที่ยังคงความหมายเช่นเดิม หรือเปลี่ยนแปลงไปเพียงเล็กน้อย ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนเมื่อผู้เรียนพบกับกลุ่มคำสลับลำดับคำ เนื่องจากข้อ สังเกตความแตกต่างน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อคิดเห็นว่า หาก ในการเรียนการสอนผู้สอนได้ใช้วิธีการสอนแบบหน่วยคำหรือ ใช้ตามทฤษฎีโดยตัวอักษรเป็นพื้นฐาน (Sinogram-based Theory) เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการประกอบคำโดย เริ่มจากหน่วยคำ ตัวอักษร และคำ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนทราบ ที่มาที่ไปของการประกอบเกิดขึ้นของคำ และจะทำให้ผู้เรียน ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ และจะทำให้เกิดความเข้าใจในความหมาย และรูปแบบโครงสร้างของคำมากยิ่งขึ้น ดังเช่น งานวิจัยของ Tang (2010) ได้กล่าวว่า หากผู้เรียนสามารถเข้าใจลักษณะเด่นของการประกอบคำ ก็จะสามารถนำไปสู่ความเข้าใจความหมายโดยการคาดเดาคำได้ง่ายขึ้น และจะช่วยส่งเสริมพัฒนา ศักยภาพในการแยกแยะวิเคราะห์ความหมายของคำอีกด้วย

1.3) ด้านลักษณะรูปแบบทางชนิดหน้าที่ของคำสลับ ลำดับคำในภาษาจีน พบว่า กลุ่มชนิดคำส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มคำนาม-คำนาม และคำกริยา-กริยา เป็นอันดับรองลงมา ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์เมื่อสลับลำดับคำแล้วคำนั้น ๆ จะยังคงมีความหมายใกล้เคียงหรือเหมือนกัน ซึ่งทำให้เกิด ปรากฏการณ์หน้าที่ของคำไม่เปลี่ยนแปลงจากเดิม สอดคล้อง กับงานวิจัยของ Huang (2006) ได้ศึกษากลุ่มคำสลับลำดับคำ ที่เป็นพยางค์ในภาษาจีน โดยพบว่า จำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่ง เป็นคำนาม-คำนาม โดยเป็นหน่วยคำที่มีคำนามประกอบกัน และมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันจำนวนมาก

สรุปได้ว่า ด้านรูปแบบลักษณะของคำสลับลำดับคำ ภาษาจีน เป็นปรากฏการณ์ และมีลักษณะเด่นจำเพาะในด้าน คำศัพท์ภาษาจีน ในระบบคำศัพท์ของภาษาจีนก็จะมีลักษณะ เหมือนหรือแตกต่างกันในแต่ละด้าน สำหรับคำลักษณะ ดังกล่าว เช่น โครงสร้างของคำ ชนิดหรือหน้าที่ของคำ เป็นต้น

2. จากข้อมูลที่ศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาดใน

การใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน พบว่า สภาพความรู้ความ เข้าใจในการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย แบ่งเป็นรายชื่อ ดังนี้

1) ด้านความเข้าใจและการวิเคราะห์ความแตกต่างของ หน้าที่แต่ละคำในประโยค พบว่า คำที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน

จะเกิดข้อผิดพลาดสูงที่สุด อีกทั้งมีรูปแบบโครงสร้างเป็น แบบคำประสมแบบรวมคำ-คำประสมแบบรวมคำ เหมือนกัน รวมทั้งคำที่ปรากฏทั้งสองคำล้วนทำหน้าที่เป็นคำนามทั้งคู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Sun (2012) ที่ได้กล่าวไว้ว่า คำลักษณะนี้ ที่มีความเหมือนกันทั้งโครงสร้างของคำ ชนิดคำ และความหมาย ที่ใกล้เคียงกันในเกือบทุกบริบท ทำให้ยากที่จะเกิดความ เข้าใจที่ถูกต้อง ดังนั้น ผู้วิจัยจะขอตั้งเป็นข้อสังเกตว่า หากกลุ่มคำที่มีโครงสร้าง ความหมาย ชนิดของคำที่ใกล้เคียงกัน จึงควรเน้นย้ำสอนให้ฝึกฝนทักษะในการรู้จักสังเกตคำที่ผู้เรียน อาจเกิดข้อผิดพลาดและเข้าใจผิดในการใช้มาก โดยเริ่มจาก การรวบรวมข้อมูล อธิบาย นำไปสู่การฝึกฝนปฏิบัติ แก้ไขข้อ ผิดพลาด และนำกลับไปใช้

2) ด้านความเข้าใจด้านชนิดของคำ ลักษณะหน้าที่ ประเภทชนิดของคำ พบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจต่อลักษณะ ประเภทชนิดของคำอยู่ในระดับสูง แต่สำหรับส่วนใหญ่ที่ เกิดข้อผิดพลาดสูง คือ กลุ่มหรือคู่ของคำที่สลับลำดับคำแล้ว เมื่อสลับลำดับคำแล้วชนิดของคำแตกต่างกันไป สอดคล้อง กับงานวิจัยของ Yang (2007) พบว่า กลุ่มคำสลับลำดับคำ ที่มีชนิดคำต่างกัน ทำให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเกิดความ สับสนในความหมายและชนิดคำในกลุ่มคำนั้น จากผลการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า หากรู้ความหมายอย่างเดียวก็ไม่สามารถพิจารณาและใช้ในประโยคได้ถูกต้อง จึงต้องดูหน้าที่ ของคำในประโยคนั้นว่า คำนั้นมีหน้าที่หรือความหมายอยู่ใน ตำแหน่งใดในประโยคและจำเป็นไปตามคำจำกัดความของ คำใด ซึ่งมักเกิดกรณีบางคำสามารถทำได้หลายหน้าที่ จึงต้อง พิจารณาในหลากหลายมิติ

3) ด้านความเข้าใจในความหมายของคำในแต่ละ กลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีน ซึ่งบางคำเมื่อมีการสลับลำดับคำ ความหมายจะมีคงเดิม ความหมายใกล้เคียงกัน หรือแตกต่างกันออกไป พบว่า ส่วนใหญ่ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น คือ คำที่มี ระดับคำยากและไม่ค่อยได้ใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งกลุ่มคำ ที่ยังคงความหมายใกล้เคียงเดิม จะเกิดความสับสนไม่เข้าใจ ในความหมายหรือแยกแยะไม่ออกในคู่ของคำที่สลับลำดับคำ และเข้าใจว่าเป็นคำเดียวกัน จึงเป็นปัญหาต่อการเรียน ค่อนข้างมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ ปัญหาข้อผิดพลาดในความหมายของกลุ่มคำสลับลำดับคำ ภาษาจีนของ Wang (2012); Wang (2019) โดยจะพบว่า ผู้เรียนมีปัญหาความเข้าใจความหมายค่อนข้างมาก โดยเฉพาะ คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน ก็จะไม่สามารถแยกแยะหรือ ใช้ได้ เนื่องจากเมื่อระบุเป็นภาษาแม่ ก็จะเป็นคำที่มีความหมาย เดียวกัน จึงไม่เห็นความแตกต่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำส่วน

มากจะมีอรรถศาสตร์ในหลากหลายบทบาท (多项语义) จึงเกิดความสับสนได้ง่าย เช่น 面对-对面, 兄弟-弟兄, 来回-回来 เป็นต้น ดังนั้น จากผลการศึกษางานวิจัยนี้ สะท้อนให้เห็นถึงผู้เรียนแม้ว่าจะระบุความหมายถูกต้อง แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้เรียนจะใช้ได้ถูกต้องตามบริบทการใช้คำ ซึ่งถือเป็นปัญหาสำคัญของการเรียนกลุ่มคำสลับลำดับคำ มีปัจจัยเรื่องเจตคติที่ผู้เรียนมีต่อภาษาที่เรียนเข้ามาเกี่ยวข้อง ผู้เรียนที่จะเกิดการถ่ายโอนทางวัจนปฏิบัติศาสตร์จะพบได้มากในกลุ่มผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาสูงมากกว่าเพราะผู้เรียนที่มีประสบการณ์ทางภาษาต่ำ ยังมีความสามารถไม่มากพอ (Modehiran, 2005; Prachanant, 2006) อีกด้านหนึ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางภาษาต่ำ จะพบการแปลจาก L1 ไปยัง L2 เพราะขาดความรู้ทางวัจนปฏิบัติศาสตร์ได้เช่นเดียวกัน (Sippapattanagorn, Wasuntarasobhit, & Tongpoon, 2015) นั่นก็คือ ถ่ายโอนภาษาจะมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับว่า ผู้เรียนคนนั้นมีระดับความรู้ทางภาษาและประสบการณ์การใช้ภาษากับเจ้าของภาษาเพียงใด (Somchanakit, 2018)

4) ด้านความเข้าใจการใช้คำโดยการแต่งประโยคสามารถแบ่งได้เป็นการผิดพลาดในความเข้าใจความหมายซึ่งไม่เข้าใจความแตกต่างของสองคำ และอีกกรณีหนึ่ง คือ การใช้คำผิดพลาดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้คำหน่วยคำเดียวสลับลำดับคำ หากแต่เกิดจากการขาดคำเสริมอื่นเพื่อให้ประโยคนั้นมีความหมายถูกต้องและสมบูรณ์ รวมถึงการแทรกแซงทางภาษาแม่จึงทำให้แต่งประโยคตามความหมายแปลเป็นภาษาไทย-จีนแบบตรงตัว ซึ่งในรูปแบบโครงสร้างการใช้ภาษาแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang (2019) กล่าวว่า การใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมกับการสื่อความหมายนั้น ต้องคำนึงถึงบริบทแวดล้อมเป็นสำคัญ การเข้าใจความกว้างแคบขอบเขต หรือสีสน่ อรรถสัททางภาษา (感情色彩) จึงควรผสมผสานการเรียนรู้ภาษาในหลากหลายมิติ อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nuritamom (2022) ที่กล่าวว่า ข้อผิดพลาดในการเขียนประโยคภาษาจีนของนักศึกษาสูงสุดคือ ข้อผิดพลาดในการใช้คำ ซึ่งสาเหตุเกิดจากขาดทักษะด้านการประยุกต์ใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ จึงควรนำมาเป็นแนวทางปรับรูปแบบการเรียนการสอน เน้นการประยุกต์ผสมผสานทั้งการปลูกฝังสร้างจิตสำนึกในการเรียนรู้จากหน่วยคำตัวอักษร และคำ จากหน่วยเล็กไปจนถึงหน่วยใหญ่ของภาษา เพื่อจะเกิดความคุ้นเคยและสามารถเกิดการสร้างและเปรียบเทียบความแตกต่างในระหว่างภาษา เพื่อจะได้ใช้คำในประโยคได้ถูกต้อง และปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม การสื่อสารด้วยภาษาที่สอง จึงจะลดปัญหาจากการแทรกแซงทางภาษาแม่หรือการถ่ายโอนทางวัจนปฏิบัติศาสตร์

สรุปได้ว่า คำที่สลับลำดับคำแล้วความหมายและหน้าที่ของคำเปลี่ยน อาจไม่ใช่ปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาจีนของชาวไทย หากแต่เป็นคำที่สลับลำดับคำแล้วความหมายยังคงมีความใกล้เคียงหรือก้ำกึ่งทับซ้อนกัน รวมทั้งหน้าที่ของคำยังคงเดิม จึงเป็นอุปสรรคทำให้ผู้เรียนยากที่จะสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง

3. แนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนในด้านการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนให้ถูกต้องและเป็นระบบ

จากผลการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรคในการใช้กลุ่มคำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย จะพบว่าจากสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาปรากฏการณ์ทางภาษา ทำให้เกิดการเพิ่มคำศัพท์ใหม่ ๆ จากการสลับลำดับของคำ ทำให้เกิดการใช้คำที่หลากหลาย โดยคำที่เกิดขึ้นลักษณะนี้จะเพิ่มความซับซ้อนทางภาษา ทั้งความหมาย โครงสร้างของคำ หรือชนิดคำ ที่เปลี่ยนแปลงต่างกันไป จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจ หากผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาที่สองต่ำ และการนำไปใช้บริบทต่าง ๆ ให้ถูกต้อง จึงเป็นไปได้ยาก ดังนั้น จึงเกิดข้อผิดพลาดในความเข้าใจในความหมาย และขอบเขตการใช้คำ นอกจากนี้ยังถูกอิทธิพลแทรกแซงจากภาษาแม่ (Native Language Interference) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Apaipong (2020) ที่กล่าวว่า การถ่ายโอนของภาษา (Language Transfer) ซึ่งเป็นการถ่ายโอนจากภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง การถ่ายโอนนั้นมีทั้งในเชิงบวก (Positive Transfer) และเชิงลบ (Negative Transfer) ทั้งทางด้านไวยากรณ์ของโครงสร้างภาษา การถ่ายโอนเชิงบวกจะช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาใหม่ได้ง่ายขึ้น ในขณะที่การถ่ายโอนเชิงลบจะทำให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจภาษาที่เรียนส่งผลทำให้เกิดข้อผิดพลาดเพราะนำเอาความเข้าใจของภาษาแม่มาใช้ ทำให้เกิดการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม ซึ่งก็สอดคล้องกับ Corder (1967) ที่ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองว่า ข้อผิดพลาด (Error) นั้นเป็นข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเพราะผู้เรียนยังไม่เข้าใจหลักหรือกฎเกณฑ์ของภาษาเป้าหมาย ดีพอซึ่งข้อผิดพลาดชนิดนี้ สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจระดับภาษาของผู้เรียน และนำไปสู่การคาดการณ์ปัญหาของผู้เรียน ตลอดจนหาแนวทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนได้

สรุป

การศึกษาลักษณะรูปแบบและปัญหาการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีนของนักศึกษาไทย พบว่า ด้านลักษณะรูปแบบของคำสลับลำดับคำในภาษาจีน โดยแบ่งเป็น 1) รูปแบบทางความหมาย แบ่งเป็น 3 รูปแบบ 2) รูปแบบทางโครงสร้างของคำ ส่วนใหญ่เป็นรูปแบบประสมแบบรวมคำ (并列式)

และรูปแบบคำประสมแบบความขยาย (偏正式) และ 3) รูปแบบทางชนิดหน้าที่ของคำส่วนใหญ่เป็นรูปแบบ “คำนาม-คำนาม” และผลการศึกษาปัญหาและข้อผิดพลาด พบว่า 1) ความเข้าใจการใช้คำสลับลำดับคำในภาษาจีน มีอัตราความถูกต้องมากกว่าร้อยละ 50 2) การวิเคราะห์ระบุ ชนิดของคำ พบว่า มีความเข้าใจต่อลักษณะประเภทชนิดของ คำอยู่ในระดับสูง 3) ความเข้าใจในความหมายของกลุ่มคำสลับ ลำดับคำภาษาจีน พบว่า คำที่พบบ่อยจะระบุความหมายถูกต้อง แต่คำที่มีปัญหาเป็นคำที่มีระดับคำยากและไม่ค่อยปรากฏ ในชีวิตประจำวัน รวมถึงคำที่ยังคงความหมายใกล้เคียงเดิม และ 4) ความเข้าใจในการใช้คำจากการแต่งประโยค พบว่า มีความเข้าใจในการใช้คำอยู่ในอัตราร้อยละ 83 จากผลการหา ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 3-4 และ ผู้เรียนสถาบันที่ต่างกัน พบว่า ชั้นปีและสถาบันที่ต่างกันจะมี คะแนนสอบที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และแนวทางแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 1) แก้ปัญหาเรื่องการอธิบายความหมายและข้อแตกต่าง 2) เพิ่มทักษะด้านการปฏิบัติในการฝึกฝนการใช้ และ 3) ปรับ เทคนิคด้านการสอนและการนำไปใช้คำของผู้เรียน จากข้อมูล ข้อผิดพลาดชนิดนี้ สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อทำความเข้าใจ ระดับภาษาของผู้เรียน และนำไปสู่การคาดการณ์ปัญหาของ ผู้เรียน ตลอดจนหาแนวทางเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการ เรียนการสอนได้

ข้อเสนอแนะแนวทางสำหรับการจัดการเรียนการสอน

1. จากการศึกษา พบว่า คำสลับลำดับคำในภาษาจีน นั้น ผู้เรียนจะพบคำในกลุ่มคำลักษณะนี้ตั้งแต่เรียนในระดับต้น แต่ก็จะมีความเข้าใจในลักษณะดังกล่าว พบในระดับกลางและสูง ดังนั้น การเน้นจุดสังเกต การอธิบายและฝึกปฏิบัติ เพื่อเพิ่ม ทักษะในการใช้คำนั้น ๆ ร่วมกับบริบทและสถานการณ์จะช่วยให้ เข้าใจบริบทการใช้คำให้ถูกต้องและเหมาะสมมากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนควรถ่ายทอดเทคนิคช่วยจำบริบทในการใช้ ร่วมกับวิธีการสอนแบบเชื่อมโยง เพื่อไม่ให้จดจำเฉพาะความ หมายของคำเพียงอย่างเดียว เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ให้ ถูกต้องและเหมาะสม
3. ผู้สอนสามารถนำปัญหาและอุปสรรคที่วิเคราะห์ จากผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับปรุงและใช้เป็นแนวทางในการ พัฒนารูปแบบวิธีการสอน และวิธีการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อ เน้นความเข้าใจให้การเรียนกลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีนมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษางคำศัพท์กลุ่มคำสลับลำดับคำภาษาจีน ให้กว้างมากยิ่งขึ้น รวมทั้งประกอบกับตารางคำศัพท์ HSK ระบบ ใหม่ เป็น 3 ระดับ 9 เกรด เพื่อให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาระบบคำ โครงสร้างเชิงเปรียบเทียบกับ ภาษาไทย เพื่อจะนำไปสู่การพบประเด็นใหม่ ๆ ทางโครงสร้าง ไวยากรณ์ที่ละเอียดมากขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ที่ให้การสนับสนุนในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

References

- Apaipong, A. (2020). The error analysis noun classifiers in Mandarin related Chinese sentence structure of Thai students and teaching advices. *Panyapiwat Journal*, 12(1), 315-324. [In Thai]
- Bandhumedha, B. (2002). *Structure of Thai* (14th Printing). Bangkok: Ramkhamhaeng University. [In Thai]
- Bao, J. (1996). Also talk about Inverse Morphemes Word. *Journal of Tianjin Normal University (Social Sciences)*, 22(6), 70-73. [In Chinese]
- Cao, T. (2000). A study on the same- morpheme and contrary-order synonym of modern Chinese. *Journal of Jinan University (Philosophy & Social Sciences Edition)*, 22(5), 57-64. [In Chinese]
- Chutsapy, K., & Pengdip, K. (2022). A study of synonyms in Chinese verbs. *Aksara Pibul Journal*, 3(1), 60-73. [In Thai]
- Corder, S.P. (1967). The significance of learner's errors. *IRAL - International Review of Applied Linguistics*, 5(1-4), 161-170.
- Ding, M. (1957). The relationship between the structure, form and meaning of the same morphemes word. *Academic Monthly*, 1(02), 48-54. [In Chinese]
- Ding, G., & Peng, D. (2006). Mental recognition of Chinese words in reverse order: The relationship between whole word processing and morphemic processing. *Contemporary Linguistics*, 8(1), 36-45. [In Chinese]

- Hou, M. (1987). Development and normative problems of inverse morphemes word. *Language Planning*, 31(3), 13-18. [In Chinese]
- Huang, L. (2006). *A Study of Disyllabic Words of the Same Morpheme and Formation of Reverted Order in Modern Chinese* (Master's Thesis). Huazhong University of Science and Technology, Wuhan. [In Chinese]
- Liu, F. (2007). On vocabulary teaching in TCFL through a study of the reverse-ordered words formed with the same morphemes in the HSK Word-list. *Journal of Yunnan Normal University (Teaching and Research on Chinese as A Foreign Language Edition)*, 5(3), 40-46. [In Chinese]
- Modehiran, P. (2005). *Correction Making Among Thais and Americans: a Study of Cross-Cultural and Interlanguage Pragmatics* (Doctoral Dissertation). Chulalongkorn University, Bangkok. [In Thai]
- Nuritamon, S. (2022). Analysis of grammatical errors in writing Chinese sentences by students of the School of Liberal Arts, University of Phayao. *Journal of Humanities and Social Sciences Mahasarakham University*, 41(6), 135-152. [In Thai]
- Prachanant, N. (2006). *Pragmatic Transfer in Responses to Complaints by Thai EFL Learners in the Hotel Business* (Doctoral Dissertation). Suranaree University of Technology, Nakhon Ratchasima Province. [In Thai]
- Sippapattanagorn, K., Wasuntarasobhit, S., & Tongpoon, P.A. (2015). Pragmatic transfer: refusal strategies of Thai EFL Learners. *SDU Research Journal Humanities and Social Sciences*, 10(2), 213-234. [In Thai]
- Somchanakit, K. (2018). Pragmatic transfer in the speech act of complaints by Thai JFL Learners. *Inthaninthaksin Journal*, 13(1), 189-222. [In Thai]
- Sun, D. (2012). *The Study on Modern Chinese Reverse Order with The Prime Word and Chinese Teaching as a second Language for Thai Students* (Master's Thesis). Southwest University, Chongqing. [In Chinese]
- Tan, R. (1995). *New Research in Lexicology*. Beijing: Language & Culture Press. [In Chinese]
- Tang, J. (2004). Analysis of modern Chinese Inverse Morphemes Word. *Linguistic Research*, 3(2), 32-34. [In Chinese]
- Tang, S. (2010). Discuss on the reverse-ordered words formed with the same morphemes and their importance in Chinese language teaching. *Wenjiao Ziliao*, 9(1), 73-74. [In Chinese]
- Wang, J. (2012). *A Study on Inverse Morphemes Word Pairs when Teaching Chinese as a Foreign Language* (Master's Thesis). Shenyang Normal University, Shenyang. [In Chinese]
- Wang, Y. (2019). *Research of Inverse Morphemes Word Pairs in Teaching Chinese as a Foreign Language* (Master's Thesis). Hunan University. [In Chinese]
- Xing, H. (2003). An analysis of the error compound words used by foreign learners of Chinese. *Chinese Teaching in The World*, 66(4), 67-78. [In Chinese]
- Xu, J. (2012). *A research of AB-BA same-morpheme-and-contrary-order synonyms based on the HSK Dynamic Corpora*. The 5th Beijing Postgraduate Forum on Teaching Chinese as a Foreign Language. [In Chinese]
- Yang, B. (1999). A preliminary study on the flow of Inverse Morphemes Word etymology. *Journal of Guangxi University for Nationalities (Philosophy and Social Science Edition)*, 22(3), 103-106. [In Chinese]
- Yang, F. (2007). *The Study on Modern Chinese Inverse Morphemes Word Pairs and Teaching Chinese as a Foreign Language* (Master's Thesis). Sichuan University, Chengdu. [In Chinese]
- Ye, C. (2001). Words formed with the same morphemes in the opposite order and the application of such words in the teaching of Chinese to Foreigners. *The Northern forum*, 42(6), 105-108. [In Chinese]

- Zhang, H. (2010). *Studies on Chinese Vocabulary as a Second Language Teaching*. Beijing: Peking University Press. [In Chinese]
- Zhang, W. (2013). *Analysis of reverse order words and related biases in teaching Chinese as a foreign language*. The 9th International Conference on Chinese Language Teaching, pp.718-726. [In Chinese]
- Zhao, H. (2007). A brief discussion on the types of modern Chinese inverse morphemes word. *Modern Chinese*, 3(4), 47-48. [In Chinese]